

پەخشانی گۆران

كۆتایی سی یەکان ، واتە سەردەمی گۆرۆ تینی شاعیریەتی و دنیای هونەر بو هونەری شاعیر .
 ھەر لە بەر ئەمەشە کە زۆر لایەنی لیک چون ھەبە لە بەراورد کردنی مانا و تەعبیری کردن لە پەخشانی گۆران و گەلی لە شیعەرەکانیشدا . ئەمەش دەگەریتەو بو ئەوێ نووسین و شیعری گۆران یاخود مەبەست و خواستی ئەو یەکان گیرۆ ھاوبەش یاخود یەك مەبەست دەگرنەو لە گەلی لە شیعرو پەخشانی گۆراندا . ئیمە لێرەدا بە شیوہیەکی تاییبەتی نامانەوێ ئە دەبێکی بەراوردکاری دروست بکەین لە نێوان شیعرو پەخشانی گۆراندا یاخود لە نێوان شیعرو پەخشانی گۆراندا . بە لام مەبەستی ئیمە ئەو یە کە بزانی گۆران لە پەخشانی گۆراندا دەبێو چی بلی ؟ ! . چون مانای خوشەو یستی و مروف و تەنھایی و فرمیسک و بیرو تیکۆشان و ساتە ناسکە گۆران مروف لیک دەداتەو ئەمانە چون بوو بە چ شیوہیەک بوی چوہ ؟؟ .

ھەر لەو پەخشانی گۆراندا بای گۆرەیی شیعرو دنیا فراوانە کە ی شیعری کردو ، لە پەخشانی ئەنجامی ھەلبەست و نامە ی گۆران بو پیرەمیردا تەواو چۆتە ناو ناخی ھەست و نەست و ئەو ساتانە ی شیعری جوانی تیدا لە دایک دەبێ . « کاتیک من و تۆ ئەمرین ھە ی داخ ، نەعیشوہ و جوانی تۆ نە شاعیریەت و عشقی من ، لە پرووی زویدا شوینیان ئەمینێ ، ئەو مەلە و ئەم بولبولە دەنووک دەکاتەو بە ناو ئەو ی پاشە پوژدا بە ناو خواروو ژووری کوردستان دا سەرگوزوشتە ی عشقی من و تۆ دەماو دەم ئەگیرێ ! . وە ک بە سەرھاتی شیرین و فەرھاد ، وە ک بە سەرھاتی لەیلو مەجنون ، یاخود

پەخشانی گۆران پەنگدانەو ی سەردەمیکی تاییبەتی ژبانی گۆران خویبەتی . ئەم پەخشانی گۆرانە ئەو نەندە ی شیعەرەکانی لە برەودا نەبوون و دەنگیان نەداو تەوہ و وە ک ئەوان سەرنجی خویبەتو پەخشانی گۆران بە لای خویدا پانە کیشاوہ . گۆران خویبەتی بەردەوام نەبووہ لە سەری و لە راستیدا ئەو گۆرنگیە ی بە شیعەرەکانی داوہ و ھەو لی تازە کردنەو ی تیدا داوہ بەو شیوہیە لە پەخشانی گۆراندا کاری نەکردوہ ، دوا مەبەست و یە کە م مەبەستی نەبووہ . ئەم پەخشانی گۆران لای ئیمە زیاتر لە پەخشانی گۆراندا پەخشانی گۆراندا وەرگیراوہ و گۆرنگی دراوہ تی . لە نێو پەخشانی گۆراندا مەبەستی گۆران پەخشانی گۆران ، ناسکی خە یالی پەخشانی گۆران دلی مروف تیکەل بە ناو میدی و گۆشە گیری و پەخشانی گۆران دەبێت . لە پەنا ئەمانە شدا مانای گەش و لە بار بولیک دانەوہ و چۆنیەتی ژبان دەدوژیتەوہ .

پەخشانی گۆران زیاتر بە لای مەسەلە گۆران ئافرەت و کاری گۆرانی جوانی گۆران دەچیت ، زیاتر سۆزو ھەلچوون و فرمیسک . باس لە بە جی ھیشتن و دوورکەوتنەو دەکات ، چیرۆکی گۆران و پەخشانی گۆران پەخشانی گۆران و بێ ھیوایی نێستای ژبانی گۆران دەگیریتەوہ . ئەم ھەستە تیکەل دەبن و لە سەردەمیکی تاییبەتی ژبانی گۆراندا بە تاییبەتی لە تافی لاییتە کە یدا دەتەقنەوہ و ھیلک لە بیرو لیکدانەو ی ئەو دروست دەکەن . پەخشانی گۆران پەخشانی گۆران :
 « چاو ، فرمیسک ، لاوانەوہ ، تاسە ی لیبی ئال ، ئەنجامی ھەلبەست ، تاسە ی ھاوہرد ، مەبەست و نیازی گەلی خە یال و بیرو لیکدانەو ی گۆران : دەتوانین دەست نیشانی ئەو ماوہ میژویبە بکەین بە ماوہ ی سالانی کۆتایی بیستەکان و ھەتا

هر له و پارچه په دا زیاتر شاعر له خوشه ویستیدا ده توینیته وه و
 شاعر له گیانی خوی به نرخ تر ده زانی ، خه رامان ده بیت به
 یخسانه ی تکاو په نای هانا بردنی ده باته به رو خو کوشتن له وه به
 - شتر ده زانیت که شاعر یکی خوی به دهستی خوی بسوتینی :
 ، نیستا خه رامان به دلکی په قه وه به رفیکی پر له قینه وه
 نه نوی ، تکات لی نه که م نیتر نامه وی بژیت ، به که یشتنی
 کاغه زده مانچه په ک بنی به سر دلی خوته وه ، هر به چه شنی
 نه م تی که یشتنه له که وره یی و پایه بلندی شاعر که به په خشان
 - هری بریوه له شاعر ه کانیدا ه مان جیگای داوه تی . له م
 به خشانه داو له تاسه ی لیوی نال و خولیک به ناو شاردا بوونی
 نافرته و جوانیه کانی خویان نیشان ده دن . نجا نیتر ناخو
 هه موویان په که نافرته بوون یاخود زیاتر له نافرته ی ؟ . به لام
 - اخمان ناچی که گوران له ژیانی خویدا یاداشتی ژیانی خوی بو
 به جی نه هیشتین به چه شنیک که نیمه سوودی لی وه رگرین و
 بزاین نه و نافرته تانه کی بوون و نه م چون ریکه وتی کردوون و
 ناسیونی ، له پاشدا چون له ژیانیدا نه ماون و له بیر چونه ته وه .
 من دلنیام که خه رامان ده ست کردی خه یالیکې رو مانتیکی نی په
 ، که سی نی په شاعر له خه ویکدا دبیتی و هیچی تر ، خه رامان
 ناویکی خواستراو بوه بو نافرته تیک که توانیویه تی له هه ست و
 ویزدانی گوران دا وه کانیویکی سه ره تای به هار بته قیته وه .
 ووشه کانی بیی به ریزیکی سرورای و بدره وشیته وه
 دره وشانه وه په کی نه ده بی .

گوران له په خشانه که یداو له دیوانه شاعر ه که یدا
 خه رامان ده کاته خور په ی دل و ده لی د نه و دیوانه ی که
 سه رانسره نه لف و بی فرمیسک و هه ناسه په ، تاقه خه رفیکی
 شادمانی تیایه نه ویش زه رده خه نه ی خه رامانه ، خه رامان
 په که م پوژی جه ژن بوو که به ر جلوه ی زه رده خه نه ی که وتم ،
 نیتر له پاش نه وه ی له مه عبینی مهستی و که له بی بوونا شو ریکم
 به سه ردا هات نه زانی چیم کرد ؟ . خویشم نازانم هر نه وه ونده
 نه بی له گردی سه یوان له گوممه زه که ی شیخ مارف که هاتمه
 ده ری خه لوق نه یان وت : نیمرو ناخر پوژی جه ژنه . که وابی
 دووشه وو پوژی ته و او پیاویکی شیتی شاعر و دلاری له
 قه له پالغی جه ژنی سلیمانی ته ریک بووه . خزاوه ته
 قه برسانیکه وه ، له باتی نان به خه و بینین له باتی ناو به خه یال له

باتی ناگر به جوشی دل له باتی روونکی به نه شنه ی زه رده خه نه
 قنیاتی کردوه . له که ل نه وه شدا له هه موو ده ماریکم خوینی
 شادمانی لافاوی هیزو زینده گانی فیجقه ی ده به ست چونکی
 هه موو جوشی دلم ، هه موو نه شنه ی که ل له م ، هه موو روونکی
 ژیانم ، هه موو تین و که رمایی دلداریم به دوو پوژ له قالبی
 هه لبه ستیکی دریزا دارشتبوو . به لی .. گوران پویشته په نگه
 خه رامانیش هیچ نه سه ریکی له م دنیا په دا نه مابی . به لام
 کومه لی ده نگه به یه کدا ده چن و ده پون و دینه وه . شه پولیک
 به ردی که نار ده ریایه که ده شواته وه و سنگ ده باته پیشه وه و
 ده که ریته وه ، نه ده نگه کان کپ ده بن و نه ده ریایه که ساتیک نارام
 ده بیته وه .

نیمه ته و او پیویستمان به گیرانه وه و پوون کردنه وه ی به
 سه رهاتی ژیانی گوران زور په ی لایه نه زاتی و دلاری و جوان
 ناسیه کانی ژیانی هیشتا نه یین ته نه ا چه ند لاپه ره په که له
 یاداشتی که خوی بی نووسیایه وه و روونکی بخستایه سه ر
 لایه نه تاریکه کان ، بو نیمه کردنه وه ی په نجه ره په کی داخراو بوو
 که ده مان توانی له و په نجه ره په وه به سه ر لایه نه شار او ه کانی
 ژیانیدا بروانین . به لام داخه که م نه و لایه نانه هه رگیز روونکی
 نابین و تاریکیان له سه ر لاناچی و نه و نه یینانه ش له سووچیکی
 که ردوون و ویزدانی مرو فایه تیدا کپ و هه رگیز کپ ده مینیته وه .
 وه که وتمان نه و دنیا په ی نه و سه رده مه ی که گوران نه م
 په خشانانه ی تیدا نویی له ژیر دوو باردا نه می
 ده چه وسانده وه و خه مبار بوو . له لایه که وه له ژیر باری
 چه وسانده وه و نالوژی کومه لداو نه بوونی و هه ژاری خوی و
 له لایه کی تریشه وه باری ده روونی وه که شاعر ییک و هه ستی
 دلاری و جوان په رستی ، نه م دوو لایه نه و به تاییه تی لایه نی
 دوووم له سه ر جه می په خشانه کاند زاله و زیاتر له باری
 راسته قینه ی گوران ده دوی و نمونه و نیشانی کت و متی
 هه ست ولیک دانه وه ی نه وه . به گشتی ته مه نی لاری شه قامیکه
 مرو ف ته نه ا جار ییک له ژیانیدا پیایدا گوزه رده کات ، نیتر
 جار ییک تر پیایدا نارواته وه و ته نه ا به ریکه وت ری ی ده که وینه وه
 کومه لی بیره وه ری و یادی پوژانیک که به و شه قامه دا پویشته بوو .
 ولیم ورد زورث شاعر یکی زور به رزی بو یادی بیره وه ری
 پوژانی منالی خوی نووسیوه . گورانیش ده نویی : د هه روا

له بیرمه نیوه شه ویکی ئه سستیروای هاوینی (1929) له بهردهمی پینحوینی خه والوودا زهبری زهمانه دهستی برایتی دوو بی تاوانی له ملی یه کتری بچری . تارمایی به دم هه نسکه وه له ناو ره شایی گوله کانا به ره به ره ون بوو . منیش به سه ر بارگه یه که وه به ره و ته ویله شوین کاروانی هه له بجه و ناله نالی زهنگی تاریکی که وتم . له هه مان په خشاندا واته له لاوانه وه بوو برایتی کی جوانه مرگدا ده لیت : « سالی 1928 چه ند خوشحال بووم که هه ردوو کمان پیکه وه بووین به ژیر به فره زوره که ی پینجوینه وه . ئه و زستانه دریزه مان به دیار ناگریکی خوشه وه به پیکه نین و گورانی برده سه ر ، تو به ته واری بوو نه و جوانی ژیان خولقا بووی . به یانی هه تا ئیواره وه که هه نگی برسی به گورانی وتنو به شوین گولی رهنگاو رهنگو شیلای شیرینا ئه سوورایته وه . روشنایی ژیان ئه وه نده تیز بوو سه رچاوه ی شادی هه نگوینی هه رزه کاری له تاریکترین پیچو په نادا بوايه به شاره زایی ریت ئه برده سه ری . منیش هه همیشه به شوینته وه بووم » .

گوران توانیویه تی له پرووی ته کنیک و شیوه ی دارپشته وه په خشانه کانی هه روه ک شیعره کانی له به ره می که سانی جگه له خوی جوی بکاته وه و رووکارو ناوه روکیکی تاییه تی بداتی . له وورد بوونه وه یه کی ته واوله و په خشانانه ده رده که وی که گوران له وکاته دا بی ناگا نه بوه له و بزوتنه وه ئه ده بی و تازه گه ری ی که چه ند شاعیریکی تورک کردبویان ئه مه هه ر له و سه رده مه شدا له شیعره کانیدا دیارو ئاشکرایه ، باری هونه ری په خشانه کانو ئه و مه سه لانه ی که تیایدا باس کراوه زیاتر هه لده گری بوله سه ر نووسین و شی کردنه وه ی لایه نه جور به جور هه کانی . بو نمونه خوی خه ریک کردوه به لیک دانه وه ی مانای فرمیسه که وه له چونیته تی فرمیسه دووه . ئه گه ر بیت و بگه ر پینه وه بو دنیای ئه و دیوی ئه و په رده یه ، شتی گه وره تر ده بینین که گوران توانیویه سه باره ت به فرمیسه ئه نجای بدات و گوزاره ی راستی لی بکات لیره شدا سه ره رای ئه و قالبه روماننیکیه ی که نووسه ر په خشانه که ی تیدا دارپشته وه ، باری زیاترو زورتری به خشپوه به مروف و ئه وی له سه رو شته کانی تره وه داناهه . له دلویی فرمیسه کدا ته واری ئیش و نازاره کانی مروفی به دی کردوه . دیاره ئه وه نده ی ئه و خه یاله ی بی می مه ست بووه و قورته کانی ژیان فرمیسه کی خستوته چاوه کانی یه وه پر به پر نه یه توانیوه

هه رچی نه پینه کانی فرمیسه ک و به زه بی و دل شکاویه بخاته چوارچیوه ی په خشانای فرمیسه که وه . به لام سه ره رای ئه مه ش هینده عاشقانه و شاعیرانه دلویی فرمیسه کی خستوته ژیر شی کردنه وه و لی وردبوونه وه ی هه ست و هه لچوونی دهرونی هه تا ته و او گه رمی دلی و گه رمی فرمیسه که ده بنه یه ک وه لامی ئه م پرسیارانه ده داته وه ، فرمیسه که به ر چی و بو چی ؟ ! . ئایا فرمیسه که ئه نجای کول دان و به زینه یاخود ئه نجای دل شکاوی ولیک بران و جیا بوونه وه یه ، یاخود ته قینه وه ی کانیایوی خوش به ختی و کامه رانی یه ؟ . گوران وه لام ده داته وه « فرمیسه که وه هریکی خوشه ویستییه که خالق له ناو هه موو مه خلوقاتا ته نیا پیشکه شی ئینسانی کردوه . له به ره وه فرمیسه که ئه وه یه که ته نیا به سه ر ده ردیکی ئینساندا تلور ئه بیته وه یاخود ئه تکینه برینیکی نه زیه ی دل وه » . لیره دا ده پرسین ئایا مروف پیوستی به فرمیسه که هه یه یاخود نه . خو ئه گه ر فرمیسه که نه بوايه به چ هویه ک قولی ئیش و ژانی ناخی که میک ته سه لایی و سه بووری تی ده که وت ؟ . گوران وته نی ئه و فرمیسه که نه بوايه چ دلویی ناویکی گه رم وه ها ئه رزایه برینیکی نه زیه ی دل وه ، مه به ستی په خشانه کان له یه کتره وه نزیکن . که فرمیسه کی باس کرد ری ره وی هه همیشه بی فرمیسه کیش باس ده کات هه روه ک شیخ نوری شیخ صالح وته نی که دل ئه بیته قه تره یه خوین و له دیدم سه ر ئه کا چاو ئه م قه تره خوینه پیشواری ده کات . لای گوران جوانی چاو بریتییه له « دوو په ره له کتیبکی موقه ده س پره له ئایه تی حوسن ، حه قیقه ته کانی روح ، سه ره کانی دل ، رازه کانی دهرون به حه رفی نوور تیا نووسراوه ، ئاخوله چاوبه لیغ تر ، له چاوپر مه عنانتر ، له چاوسیحراوی ترچ ئه سه ریکی روحی ، چ کتیبکی ئاسمانی هه یه » . دیاره هه رده بی جووتی چاوی وه ها بووبی که جوانیه کانی هینده کاری گه ر بووبی وه ها به تاو هه لی کوتابی ته سه ر عاتیفه ی ناسکی لویک که ناوی عبدالله سلیمان بوه و به جوریک ئیخه ی گرتوه که نه توانی له ژیر ئه و کاری گه ری دا چاو داننه ی به ته نیا کتیبکی ئاسمانی و له و سیحراوی و جوانتر هه رنه بیت . نجا له چاوی شین و له چاوی رهش و هه نگوینی و پیروزه بییدا جوانیه کان کوذه بنه وه و به هه موویان شوعله یه ک دروست ده که ن . که ئه م شوعله یه له روحی نزیک ده بیته وه کپ له ناخه وه هاوارده کات : « ئه ی چاوه جوانه کان ، شوعله یه ک له ئیوه دا

هه به بی ی ده لاین شوعله ی پرشنگی عه شق و سۆز . هه رچ دلێک
 هه پرشنگی ی تی نه پڑا بیت هه رچی شوعله ی نه رزو ئاسمان
 هه به جارێک هه لگیرسیت ئینجا قوژبنیکی لی روناک ناکاته وه ،
 نه م جوانیانه لای گۆران شتیکی هه روا له خووه دهست کرد
 به بوه ، به لکو ده توانین بلین به ستراره ته وه به دوو لایه نه وه ،
 به که م وهک به هرهو بوونیکی خووسکی ، دووه م وهک نه و باره
 کومه لایه تیه ی له ده وره ریدا بووه نه وخو په روه رده کردن و
 خویندنه وه به رده وامه ی که هه بیوه . له گه ل نه وه شدا که گۆران
 سه یه کی میژوویی تابه تی له م قوناغه دا مایه وه وه باری ژیاپی
 خوی و جوری بیرکردنه وه ی وه ها بوو که پاش چه ند سالیکی
 به ره و نه ده بی مولته زیم و نه ده بیک بروات که که متر خوی به و
 مه سه لانه وه بیه ستیه وه زیاتر به لای مه سه له بهر بلاوه کان و
 تیکوشانی کومه لایه تی و رامیاری بچی . به لام نه مه نه وه
 ساگه ی نه ی که ئیتر هه رگیز به لای سه روشته و جوانیدا
 نه چوبیته وه و گۆرانی بو نه وتبیه وه ، به لکو له گه لی له
 شیعه رکانی دواپی ژیاپییدا که م و زور بو نه م جو ره نه ده به
 چوته وه ، وهک له شیعه رکانی - بیداریه ک - و - به ره و کونفرانس
 - و - موسکوی جوان - وه نه دیکه تریشدا باسی کردوه .

په خشانه کانی (نه سه فی ماضی و نه نه دیشه ی
 نیستیقبالم) له چله ی پیره میرد و خولیک به ناو شاردا و نامه که ی
 گۆران بو پیره میرددا ده بینین باسه کان جیاوازتر خویان
 - نه نوینن و هه ست ده که یین نووسه ر خوی ده به ستیه وه
 به کومه لی له و نیشانانه ی که نمونه ی دلسۆزی بیت بو
 نیشتمان و میله ته که ی . له پیش نه مه شدا و له سه ره تای ژیاپی
 نووسینیدا هه ر به م دلسۆزی به له هه لویستی خوی دواوه و
 نه که رچی له هه ندی لایه نیدا واته له په خشانه ی - نه سه فی ماضی -
 دا جو ره رهش بینی و ده ست له ژیاپی شتیکی تیدایه ، به لام
 به گشته ناوه روکیکی نیشتمان په روه ری هه یه و نووسه ر هه ر
 نه و ده رگایه وه هاتوته ناو نووسینه که یه وه . « خولاسه میشکی
 من وهک فتوگرافی ژهنگ گرتووی چه ر تیک چوو وایه عه کسی
 غایه ی سوره ت زبای مطالعه عه ت به ته واری چه زب ناکا . لازمه
 وه ستای به دیقه ت که معلمی صاحب سه عاده ت بی به جو ری
 دروست بووه به مه نفه عه ت نه م ژهنگه لابه ری و له فابریقه ی
 مه کته با به نه سبابی نصایحی خه یر نه و چه ره چاک بکاته وه ،
 لیره دا ده وه ستی و ناو به لایه کی تر دا ده داته وه و ده لی :

« به لام چونکه نه م ولاته به سه زمانه و نه م دایکه موشفیه مان
 چاوه پروانه بو تیکوشان و محتاجی یاریه دانه ، وه ستان له سه ر
 نه م خاله و لی وردبونه وه ی ده مانگه یه نیته نه نجامیک که ته واوله
 ناوه روکی گشته ی خه یال و لیکدانه وه ی نووسه ر بگه یین له
 ته مه نیکدا که له هه ژده سال تی نه په رپیوووه له هه له بجه بووه .
 له کوتایی په خشانه که پیدا ناوی خوی وه ها نووسیوه « شاگرد
 مکتب - هه له بجه له هۆزی کاتب فارسی عبدالله صبری ، له و
 په خشانه دا تاریکی ژیاپی که سیتی گۆران ده بینین که نه و له
 ته مه نیکی وه هادا هه ستی به بی هوده یی و بی زاری ژیاپی
 کردوه و خوی وه ها داناوه که بوون و نه بوونی نه م له به رانه ر
 ژیاپییدا وهک به که و نه وه نده ی که وره یی ده ریاکان خه م و ناسۆری
 ژیاپی له دل و ده رونیا کو بوته وه . به لام له پاش نه مه دینه سه ر
 نه وه ی له م بیرو خه یاله دوور که وتبیه وه که نیشتمان له قوناغی
 هه نگاوانان و هوشیاریدا یه و پیوستیشی به م هه یه که لای خوی وه
 شتیکی پیشکه ش بکات له خزمه ت و له خو بووردن .

له نه نجامی نه م به راوردو به شوین گه رانه دا ده گه یینه
 نه و نه نجامه ی که په خشانه کانی گۆران له و سه رده مه دا
 هه نکاویکی نه ده بی گه وره و پته و بوو له پووی جو ری دارپشتن و
 ته کنیکه وه ، له پووی به کاره یانی وشه و داهینانی هه لویسته و
 خال و ده ست بی کردن و کوتایی بی هینانه وه ، له پووی سۆز
 تیکه ل کردنی نه و سۆزه و نه و بابه تی که ده رباره ی ده ی نووسی
 هه ولی ده دا په خشانه کان زمانیکی شیعه ری وه ربگرن . له
 دریزه بی دان و جوینه وه و لاسایی کردنه وه خوی ده پاراست و
 واتا و گوزاره ی کوردی په سه نی به کار ده هینا . ته واوله و
 په خشانانه دا راستگو بوو . نه که ر جوانی نه و چاوه و گه رمی
 فرمیسک ته واوله کاریان تی نه کرد بی نه یه توانیوه ده رباره یان
 بنووسی . دیاره لای گۆران هه میشه نه و هه ست و ساته
 ناسکانه ی شیعه رو په خشانه ی جوانی تیدا له دایک ده بن زیاتر
 بوون و گه وره تر بوون له ناست ده رپریناندا و له گه ل نه مه شدا
 نه و هینه ی لی ده رپرپوه که نمونه ی به رزی شیعه رو په خشانه
 سه رده م و هاوچه رخ بیت . چه ند شیعه رکان توانیان په رگه ی
 پوژگار بگرن و نه مرین ، په خشانه کانیش هه روه ها له گه ل که می
 ژماره شیاندا که لی ری نمایی و ده ست پیشکه ری وه های تیدا بوو
 که هه تا نه مپوو داهاتویه کی زور دووریش ، له گه ل نازارو
 ناواته کانی مروفا به رده وام له ژیاپیاندین .